

ת"פ 409/01/14 - מדינת ישראל נגד אלירן מאגלי,

בית משפט השלום בחדרה

16 פברואר 2015

ת"פ 409-01-14 מדינת ישראל נ' מאגלי(עציר)

בפני סגן הנשיא, כבוד השופט אביהו גופמן
מאשימה מדינת ישראל
נגד אלירן מאגלי (עציר)
נאשם ת.ז. 066508094

החלטה

1. בתאריך 1.7.14 ניתן גזר דין כנגד הנאשם במסגרתו הוטל על הנאשם עונש מאסר של 20 חודש וכן הופעל מאסר על תנאי כך שנגזרו עליו בסופו של דבר, 32 חודשי מאסר וכן עונשים נלווים. עניין חילוט הרכב נדחה לדיון למועד אחר.

2. בדיון שהתקיים בתאריך 5.11.14 נחקרה אשת הנאשם הגב' אלינור מאגלי.

בעדותה היא מציינת שהיא נשואה לנאשם משנת 2009 ועבדה במספרה ובמשק בית והרוויחה בין 4,000 ₪ ל - 5,000 ₪, כאשר היתה גם, במשך תקופה מסוימת, "בהבטחת הכנסה".

בהמשך עדותה היא אומרת שבעלה נרקומן וצרך סמים. הג'יפ, נשוא החילוט, נרכש לדבריה בשנת 2013 או בסמוך לכך ב - 90,000 ₪ לאחר שרכב מסוג מאזדה 6 נמכר ב - 68,000 ₪. כן נטען על ידה שכפיר סבג העביר לה כסף לסייע ברכישת הג'יפ אשר גם רשום על שם כפיר סבג. העדה גם מאשרת כי הנאשם אכן נהג בג'יפ אך לרוב הוא בשימושה האישי.

עד נוסף היה אבי קרוק. לדבריו, הוא מנהל עסק של ירקות ברח' הלל יפה בחדרה והנאשם היה שותף בעסק אך העסק נסגר והוא החזיר לנאשם כסף שהשקיע בו. כן הוא מציין כי הרכב נרכש ע"י אלירן (הנאשם) בכסף מזומן.

בהמשך הוצגו דו"חות עיקוב והודעות במשטרה.

3. בהודעה במשטרה של אבי קרוק הוא מאשר כי היה שותף עם הנאשם בעסק ירקות. לעניין הרכב הוא מאשר בהודעה במשטרה (ע/3) שלנאשם היה רכב "טוארג" וכי אלירן שילם לבעל הרכב לצורך עמוד 1

רכישתו. העד מציין בהודעתו כי הרכב לא נרכש מהכסף של החנות ירקות. בהמשך הוא אף מאשר כי רכש מהנאשם חשיש בסכומים שונים.

בהמשך הוגשו דו"חות פעילות מעקב אחרי הנאשם בהן מצוין כי הנאשם נראה נוהג ב"טוארג", פעמים רבות לעיתים כאשר לעיתים גם אשתו וילדיו היו ברכב.

כפיר סבג, בהודעתו במשטרה (ע/8), מציין כי הינו אח של אשת הנאשם וכי בחודש נובמבר 2013 ביקשה אחותו הלוואה והוא נתן לה 20,000 ₪ כאשר ביקשה כי רכב הטוארג של אחותו ושל בעלה יירשם על שמו. ע"פ עדותו לא היה מעורב בעניין רכישת הג'יפ והוא "עשה טובה" לאחותו בכך שהרכב נרשם על שמו.

4. ב"כ המאשימה, בסיכומיו לעניין חילוט הרכב, מציין, כי הנאשם הוכרז כסוחר סמים וכי יש לחלט את הרכב ע"פ האמור בסעיף 36 א' לפקודת הסמים.

לדבריו, אין ספק שהנאשם היה בעל השליטה ברכב למרות שפורמלית הבעלות רשומה ע"ש אדם אחר. כן נטען שע"פ סעיף 31 (6) לפקודת הסמים משהוכרז אדם כסוחר סמים, הרי רכשו ורכוש בת זוגו שהגיע לרשותו בשמונה שנים לפני הגשת כתב האישום, יראוהו כרכוש הנידון שהושג בעבירות עסקת סמים, אלא אם הוכיח אמצעים חוקיים להשגת הרכוש כאמור.

לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם לא הוכיח אמצעים חוקיים להשגת הרכוש ולא סתר את החזקה הרובצת עליו.

5. ב"כ הנאשם, בטיעונו, מציין כי הנאשם אכן הוכיח כי הרכב נרכש באמצעים כשרים, דבר שהוכח במסמכים ובעדויות. כן לדבריו לא הוכח שהרכב נרכש ומומן ע"י כספים שנתקבלו ממכירת סמים. ב"כ הנאשם מפנה לכך שהרכב נרכש ע"י כספים שנתקבלו ממכירת רכב קודם וכן מהלוואה שקיבלה מאחיה בסכום של 20,000 ₪.

כן נטען שלא הוכחה זיקה בין עבירות הסמים לבין הרכב.

6. סעיף 36 א' מציב את המסגרת הנורמטיבית לחילוט רכוש המעורב בעבירה של עסקאות סמים.

ע"פ סעיף זה אם הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים ניתן לחלט רכוש אם הרכוש שימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה. החלופה הנוספת היא אם הרכוש הושג במישרין או בעקיפין כשכר עבירה או כתוצאה מביצוע העבירה.

כבר מיד אציין כי הגם שהרכב אינו רשום על שם הנאשם, הרי המדובר ברכב אשר היה בחזקתו או בשליטת הנאשם ו/או אישתו. הבעלים הרשום של הרכב, כפיר סבג, מאשר בעדותו כי הסכים שהרכב יירשם על שמו לצורך פיקוח על החזרי ההלוואה וכי יש לו רכב משלו.

למעשה הוא מאשר בעדותו שהרישום על שמו פורמלי בלבד ולמעשה הרכב היה שייך לנאשם או לפחות היה בשליטתו כל העת.

7. השאלה הראשונה הדורשת הכרעה היא, האם הרכב אכן שימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירות או שימש כדי לאפשר ביצוע העבירות.

יצוין כי בכתב האישום, בכל פרטי האישום, לא אוזכר הרכב בהקשר להגעת הנאשם למקום בו בוצעו עסקאות הסמים ולא צוין כי עסקאות הסמים בוצעו מתוכו.

אכן הוגשו דו"חות מעקב לגבי השימוש ברכב ע"י הנאשם, אך אציין, שבדו"חות מעקב אלה תוצפתו גם רכבים נוספים ולמעשה רק בחלק לא גדול מהמקרים נצפה הנאשם נוהג ברכב ה"טוארג".

בנסיבות אלה, ספק אם אכן הוכח קשר ממשי בין השימוש ברכב לעסקאות הסמים.

אוסף ואומר שמעיון בדו"חות העיקוב, וכפי שעולה גם מרישומי ב"כ המאשימה, במקרים רבים בדו"חות העיכוב מצוין כי הנאשם נראה נוהג ברכב או מתרועע עם אחרים ולעיתים נראתה אישתו נוהגת ברכב וכל אלו לא מצביעים על זיקה ישירה כאמור בין השימוש ברכב לעסקאות הסם.

8. לאור האמור לעיל, סבור אני שהתנאי הנדרש שאותו הרכב שימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה, לא הוכח כלל.

אך עדיין השאלה היא האם המאשימה עמדה בנטל להוכיח את התנאי השני שהרכוש הושג במישרין או בעקיפין כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה.

הנאשם הביא ראיות במסגרת העדויות על פיהן מימון רכישת הרכב נעשה ע"י מכירת רכב "מאזדה" ותוך קבלת הלוואה מאחי אשת הנאשם.

סעיף 31 (6) לפקודת הסמים קובע חזקה שרכוש הנאשם ובת זוגו יראו כרכוש שהושג בעבירה של עסקאות סמים אלא אם הוכיח אמצעים חוקיים להשגת רכוש זה.

אציין כי הנטל המוטל על הנאשם להפריך את החזקה אינו ברמה של מעבר לכל ספק סביר אלא ברמת הנטל הנדרשת להליך אזרחי.

עדות הנאשם באשר למכירת ה"מאזדה", הגם שלא הוצגו מסמכים לגבי המכירה לא הופרכה, מה גם שבעלותו או שליטת ברכב "מאזדה" בעבר עולה גם מדו"חות המעקב.

סבור אני שאכן הנאשם עמד בנטל הנדרש להוכיח שאכן חלק ממימון רכישת הרכב הושג ע"י מכירת רכב אחר.

באשר להלוואה של 20,000 ₪, הרי סבור אני שגם לעניין זה עמד הנאשם בנטל להוכיח שאכן קיבל הלוואה על הסכום האמור מאחי אשתו. אין מדובר בגרסה שאין לה בסיס והיא אף נתמכת בעדויות ובמסמכים כאשר המאשימה לא ערערה את אמינות אפשרות כזו לצורך גיוס כספים למימון רכישת הרכב.

9. לאחר ששקלתי את כל האמור, אני סבור שאין מקום להורות על חילוט רכב ה"טוארג" ויש להשיבו או להשאירו בחזקת מי שמחזיק בו כעת.

באשר לחילוט רכוש נוסף, הרי בהעדר התייחסות קונקרטית לגבי הרכוש הנוסף אותו מבקשים לחלט, אני נמנע מלהורות על חילוט רכוש נוסף.

העתק החלטה זו יישלח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשע"ה, 16 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי